

Sygn. akt III KZ 69/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **R. B.**,
skazanego za czyn art. 282 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w
zw. z art. 64 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 28 lutego 2020 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie upoważnionego Sędziego Sądu Apelacyjnego
w (...) z dnia 14 listopada 2019 r., sygn. akt II AKo (...),
o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem
Sądu Rejonowego w M.
z dnia 12 marca 2018 r., sygn. akt II K (...)
utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w G.
z dnia 2 kwietnia 2019 r., sygn. akt V Ka (...),
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 14 listopada 2019 r. upoważniony Sędzia Sądu Apelacyjnego w (...), na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez skazanego R. B..

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone przez R. B., który podniósł, że brak pieniędzy „nie może kolidować z tym, że nie ma praw i prawa do obrony”. W dalszej części uzasadnienia skazany zanegował opinię o braku podstaw do

wznowienia postępowania sporządzoną przez obrońcę wyznaczonego z urzędu, wskazując m.in., że „mecenas, który pisał i z przyczyn niezrozumiałych kłamał godził przez to w prawdę stanu faktycznego i nie uczynił nic dla prawdy”. Ponadto skazany wniósł o „przyznanie mecenasa i danie sprawy do ponownego rozpoznania”. Skarżący wniósł o to, by Sąd Apelacyjny „zapoznał się z aktami II AKo (...) celem analizy akt”.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Złożone zażalenie nie jest zasadne.

Skazany R. B. pismem z dnia 14 maja 2019 r. (data wpływu do Sądu Okręgowego w G. – 21 maja 2019 r.), zatytułowanym „Wniosek”, wystąpił o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. II K (...) Sądu Rejonowego w M.. Jednocześnie wniósł o wyznaczenie obrońcy z urzędu, który bronił go w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym. Wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu uzasadnił swoją sytuacją majątkową (k. 4 - 10).

Zgodnie z zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 lipca 2019 r., akta sprawy Sądu Okręgowego w G. V Ka (...) (II K [...] Sądu Rejonowego w M.) wraz z wnioskiem skazanego o wznowienie postępowania zostały przekazane Sądowi Apelacyjnemu w (...)

Po zweryfikowaniu sytuacji majątkowej skazanego, Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...), zarządzeniem z dnia 29 lipca 2019 r., wyznaczył mu obrońcę z urzędu w osobie adw. A. P. z Kancelarii Adwokackiej w G. (k. 19).

Wyznaczony przez obrońcę substytut (adw. P. Ś. – k. 28 akt II AKo (...)) sporządził opinię, w której nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 12 marca 2018 r., sygn. akt II K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w G. z dnia 2 kwietnia 2019 r., sygn. akt V Ka (...) (k. 29 – 31- opinia).

Zarządzeniem Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 sierpnia 2019 r. wezwano skazanego do uzupełnienia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego

w terminie 7 dni (od daty doręczenia pisma z wezwaniem) pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k. 33). Zarządzono również poinformować R. B. „o treści decyzji obrońcy, jak również o tym, że nie jest to podstawa do wyznaczenia innego obrońcy z urzędu, i że w tej sytuacji sam może ustanowić obrońcę lub radcę prawnego do sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania” (k. 33 - zarządzenie).

Korespondencję zawierającą powyższe informacje, jak i wezwanie do uzupełniania braku formalnego pisma, R. B. odebrał w dniu 28 sierpnia 2019 r. (k. 35 - epo).

W odpowiedzi skazany w piśmie z dnia 22 sierpnia 2019 r. (nadanym w dniu 23 sierpnia 2019 r.) zatytułowanym „Oświadczenie”, podważył rzetelność sporządzonej opinii (k. 36 – 40). Natomiast w związku wezwaniem go do uzupełnienia braków formalnych wniosku, w piśmie z dnia 27 sierpnia 2019 r. (nadanym w tym samym dniu), wniósł o „wyrażenie zgody na mecenas – obrońcę z urzędu P. H.”, co uzasadnił działaniem tego obrońcy w postępowaniu przed Sądem Rejonowy i Sądem Okręgowym (k. 42 – 46).

Postanowieniem z dnia 10 października 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) nie uwzględnił wniosku skazanego o wyznaczenie kolejnego obrońcy z urzędu w sprawie o wznowienie postępowania (k. 91 – 92).

Zarządzeniem z dnia 14 listopada 2019 r. upoważniony Sędzia Sądu Apelacyjnego w (...), na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego przez skazanego R. B., ponieważ pomimo wezwania, skazany nie uzupełnił braku formalnego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego w określonym terminie (k.101).

Wskazana decyzja jest prawidłowa. Nie budzi bowiem wątpliwości, że zarządzenie upoważnionego Sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 14 listopada 2019 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania oparte było na prawidłowych ustaleniach faktycznych związanych z brakiem formalnym pisma, który nie został uzupełniony w terminie, a brak był tego rodzaju, że pismo nie mogło otrzymać biegu. Z akt sprawy jednoznacznie wynika, że wniosek o wznowienie postępowania spełniający wymóg z art. 545 § 2 k.p.k. nie

wpłynął, wobec tego niezbędne było wydanie decyzji zgodnej z przepisem art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

Przepis art. 545 § 2 k.p.k. stwierdza jednoznacznie, że jeśli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Zatem złożenie wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez samego wnioskodawcę jest czynnością prawnie bezskuteczną. Sam skarżący w złożonym zażaleniu nie kwestionuje oczywistego faktu, że nie dopełnił warunku z 545 § 2 k.p.k. Termin do uzupełnienia braku formalnego, o którym mowa w art. 120 § 1 k.p.k., nie został przez skarżącego dotrzymany.

W tych okolicznościach powody zawarte w zażaleniu nie mogą podważyć wydanego zarządzenia. Sformułowane w zażaleniu argumenty wskazują przede wszystkim na niezadowolenie strony z opinii dotyczącej braku podstaw do wznowienia postępowania. Z tego też powodu nie mogą stanowić podstawy do podważenia decyzji dotyczącej osobiście sporządzonego wniosku o wznowienie postępowania, który był obarczony brakiem formalnym (co bezsporne, ostatecznie nieuzupełnionym). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie słusznie stwierdzano, że: „(...) zarówno art. 42 ust. 2 Konstytucji RP, jak i regulacja przewidziana w art. 83 k.p.k. nie daje gwarancji wyznaczania kolejnych obrońców z urzędu, o ile dotychczasowi nie spełniają oczekiwań mandanta” (postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 2016 r., IV KZ 69/19). Jak zasadnie wskazano w piśmie skierowanym do skarżącego (k. 76 akt sprawy II Ako [...]), ewentualne uchybienia obrońcy z urzędu należy zgłaszać miejscowej Izbie Adwokackiej.

Z uwagi na fakt, że R. B. nie usunął braków formalnych wniosku o wznowienie, wydanie zaskarżonego zarządzenia stało się konieczne. Jest ono merytorycznie słuszne, dlatego też zostało utrzymane w mocy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.